

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218786
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117218786.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX Z., o zaplatenie 3.823,71 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10Csp/116/2017 - 231 zo dňa 08.02.2018, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 905,05 eura, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie právne posúdil podľa ustanovení § 497, § 502 ods. 1, § 708 ods. 1 a 2 a § 710 Obchodného zákonníka, § 9 ods. 2, § 10 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) a § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že strany sporu uzatvorili dňa 31.05.2012 zmluvu, ktorou žalobca zriadil pre žalovaného osobný účet a v rámci ktorého nebolo pôvodne dojednané povolené prečerpanie, ani žiadne poplatky. Žalobca povolil prečerpanie na osobnom účte žalovaného až na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 09.10.2012. Predmetnú zmluvu posúdil v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako zmluvu spotrebiteľskú, konkrétne ide o spotrebiteľský úver poskytnutý formou povoleného prečerpania. Žalobca je bankou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaný pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie podrobil súdnej kontrole obsahové náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní, pričom zistil, že táto neobsahuje náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 písm. c) ZoSÚ, a to výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa môžu tieto poplatky meniť. Zmluva odkazuje len na Všeobecné obchodné podmienky a okrem uvedenia variabilnej úrokovej sadzby vo výške 19,9 % ročne neobsahuje žiadne iné poplatky, ktoré by mal žalovaný v súvislosti s prečerpaním platiť. Všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov ani úrokové sadzby produktov neboli žalovaným individuálne dojednané a žalovaný nemal možnosť ich ovplyvniť. Z tohto dôvodu nemôže obstať argument týkajúci sa toho, že VOP, sadzobník poplatkov a úrokové sadzby

tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, a preto mali byť žalovanému známe. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C 348/2015 zo dňa 09.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 1Co 3/2017 zo dňa 28.06.2017 a rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/101/2016 zo dňa 29.09.2016. Vzhľadom na uvedené sa spotrebiteľský úver poskytnutý formou povoleného prečerpania v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi vznikol nárok iba na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré boli žalovaným čerpané. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovaný vykonával výbery z bankomatu a v hotovosti, uskutočňoval platby z osobného účtu, ako aj vykonával bezhotovostné platby (splátky úveru, prevody) v celkovej výške 88.483,01 eura, na účet žalobcu vložil sumu 87.577,96 eura a preto súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel, a to pokiaľ ide o sumu 905,05 eura (88.483,01 eura - 87.577,96 eura). V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). V danom prípade mal v konaní v prevažnej miere úspech žalovaný (v rozsahu 76,33 % v porovnaní s úspechom žalobcu 23,67%). Nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnil, pričom ani zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobca ako neúspešná strana nemá nárok na náhradu trov konania

5. Voči uvedenému rozsudku v rozsahu zamietnutej časti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhoval rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu. Podľa názoru odvolateľa sú tu odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Uviedol, že v zmysle čl. 1 Zmluvy banka zriaďuje klientovi povolené prečerpanie na účte v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej ako „VOP“) v platnom znení, ktorú tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Zo záverov rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 (Home Credit v. s. Bíróová) vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v inom dokumente, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy (Sadzobník poplatkov, Výveska úrokových sadzieb, Formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, VOP). VOP/OP, Sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a sú pre klienta záväzné aj keď ich nepodpísal. Mal za to, že uvedený rozsudok sa analogicky týka aj iných spotrebiteľských zmlúv. Výška poplatkov je uvedená priamo v Sadzobníku poplatkov a podmienky, za akých sa môžu meniť priamo vo VOP. V zmysle uvedeného teda nie je dôvod na to, aby sa takýto úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže priamo zmluva s poukazom i na vyššie uvedené skutočnosti obsahuje zákonnú náležitosť podľa § 10 ods. 1 písm. c) ZoSÚ. V závere svojho odvolania poukázal na Zákon o platobných službách, ktorý výslovne neustanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní a vec správne právne posúdil. Odvolací súd si osvojuje odôvodnenie súdu prvej inštancie a na potvrdenie správnosti rozsudku a v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa.

9. Z ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní dňa 09.10.2012 vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

10. Z ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní dňa 09.10.2012 je zrejmé, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

11. Je nepochybné, že Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 31.05.2012 a Zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 09.10.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej bol žalovanému zriadený osobný účet a poskytnuté povolené prečerpanie, je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Aj keď zmluva o bežnom účte je zmluvou, ktorá bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, na druhej strane jedná sa o spotrebiteľský vzťah (§ 52 a nasl. OZ).

12. Súd prvej inštancie správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o povolenom prečerpaní obsahuje všetky náležitosti vyžadované ZoSÚ. Výklad a aplikácia ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie poukázal na absenciu podstatnej náležitosti uvedenej v ustanovení § 10 ods. 1 písm. c) ZoSÚ, a to náležitosť výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

13. Ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutnými podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda k podstatným obsahovým náležitostiam zmluvy. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi stranami sporu niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 ZoSÚ neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Uvedený výklad zodpovedá zmyslu a účelu ZoSÚ. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov.

15. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav.

16. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý ZoSÚ a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

17. Z dokazovania bolo zistené, že samotná Zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 09.10.2012 neobsahuje výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť. Vo vzťahu ku výške poplatkov žalobca odkazuje na Sadzobník poplatkov a podmienky za ktorých sa môžu meniť sú vo VOP.

18. Odvolací súd je toho názoru, že na to, aby sa spotrebiteľia mohli rozhodnúť na základe úplnej znalosti vecí, mali by sa im pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o ich povinnostiach, ktoré si spotrebiteľ môže vziať so sebou a zvážiť. Zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú. Všeobecné obchodné podmienky však predstavujú rozsiahly, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročný text, vopred pripravený dodávateľom, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť ich obsah. Z tohto dôvodu existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ si nebude v čase uzavretia zmluvy vedomý svojich zmluvných povinností a zaviazá sa tak splneniu povinnosti, pri znalosti ktorej by ku zavretiu zmluvy nepristúpil. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľ nepodpisuje, nemožno tak preto dospieť k záveru o prejavení súhlasu žalovaného s ich.

19. VOP sú podmienky, ktoré vypracovala a presadzuje Prima banka Slovensko, a.s. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah.

20. V zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. VOP, na ktoré Zmluva o povolenom prečerpaní odkazuje, nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť a v konečnom dôsledku neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

21. Individuálnosť ich dojednania nie je daná ani tým, že na VOP zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť ich dojednania vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané ani datované. Žalovaný - spotrebiteľ obsah predmetných dokumentov nijako ovplyvniť nemohol.

22. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa.

23. Odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v zmysle ktorého článok 10 odsek 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 odsek 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo-právnom vzťahu.

24. V tomto smere odvolací súd pripomína závery Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS 3512/11 cit.: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro

spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozor nosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“

25. Odvolací soud nepopiera, že spotrebiteľská zmluva môže pozostávať z viacerých dokumentov, no zmluva musí byť pre spotrebiteľa transparentná. Možnosť uzavretia spotrebiteľskej zmluvy tvorenej viacerými dokumentmi súd prvej inštancie nespochybňoval.

26. Zákonodarca v ZoSÚ jasne stanovil, aké náležitosti má zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania obsahovať. Veriteľ, ktorému citovaný zákon ukladá povinnosť konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi, mal a má vedieť, aké následky nastanú v prípade, že ním predkladaná formulárová zmluva nebude obsahovať všetky obligatórne náležitosti v súlade s dikciou zákona.

27. V kontexte uvedeného má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s dikciou ZoSÚ posúdil poskytnutý spotrebiteľský úver o povolenom prečerpaní za bezúročný a bezpoplatkový.

28. Pokiaľ odvolateľ poukázal na zákon o platobných službách, ktorý nevyžaduje, aby boli poplatky za poskytované služby individuálne dojednané, je potrebné poukázať na to, že takýto názor neobstojí. Ustanovenie § 31 ods. 2 zák. č. 492/2009 Z. z. o platobných službách účinného v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní stanovuje, že poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b) rámcovej zmluvy. Žalovaný je spotrebiteľ, ktorému právny poriadok poskytuje ochranu inými špeciálnymi predpismi. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah musí veriteľ/ dodávateľ (žalobca) prihliadať aj na špecifické podmienky, ktoré je nutné dodržiavať pri ochrane spotrebiteľa. Tieto podmienky neupravuje zákon o platobných službách, ale špeciálne predpisy, akými sú napríklad zákon o ochrane spotrebiteľa, či Občiansky zákonník. Názor vyjadrený v odvolaní, podľa ktorého, ak určité podmienky nie sú uvedené v zákone o platobných službách, nie je potrebné ich pri tomto type vzťahu dodržiavať, nie je správny.

29. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd aj s osvojením si dôvodov napadnutého rozhodnutia rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania postupom vyplývajúcim z ust. § 379 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).